

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ!

Μια φορά και έναν καιρό, υπήρχε ένα κτήμα που λέγονταν «κτήμα Σιστοβάρη». Περιελάμβανε ένα παλιό κτίριο, ψηλά πεύκα μεγάλης ηλικίας, έναν τεράστιο κήπο και βρίσκονταν στον πιο κεντρικό δρόμο της Αγίας Παρασκευής, στην Αγίου Ιωάννου. Θα μπορούσε, αν υπήρχε η βούληση από την πλευρά της δημοτικής αρχής, αυτή τη στιγμή να είχαμε ένα χώρο πράσινο, όμορφο, ζωντανό και ανοιχτό στους κατοίκους της πόλης προκειμένου να χρησιμοποιηθεί σαν κοινωνικός-πολιτιστικός χώρος ελεύθερης έκφρασης των πολιτών. Μια φορά και αυτόν τον καιρό, στη θέση του «κτήματος Σιστοβάρη» υπάρχει αυθαίρετα και παράνομα το νέο σύμβολο της πόλης, το da vinci και το αδελφάκι του, το Ferrari club... μια glamour υπερκατασκευή πάνω σε δημόσια γη...

Μια φορά και έναν καιρό, υπήρχαν στην πόλη ελεύθεροι-δημόσιοι χώροι που προκαλούσαν το ενδιαφέρον διαφόρων εργολάβων-κατασκευαστών-επιχειρηματιών, περιμένοντας ένα νεύμα, μια συμφωνία με τη δημοτική αρχή και τα αρμόδια υπουργεία και υπηρεσίες προκειμένου να αξιοποιηθούν, να τσιμεντωθούν, να αποφέρουν κέρδος... προς διάφορες κατευθύνσεις. Μια φορά και αυτόν τον καιρό, κάποιοι από αυτούς τους χώρους έχουν δυστυχώς χαθεί, και για κάποιους ακόμα «παίζεται η τύχη τους»: Νομισματοκοπείο, βίλα Ιόλα, υπουργείο Γεωργίας στους πρόποδες του Υμηττού, ο Υμηττός από την περιφερειακή και κάτω...

Μια φορά και έναν καιρό, η τύχη τέτοιων χώρων ήταν στα χέρια, τα μυαλά και τις επιλογές των τοπικών αρχόντων και των επίδοξων τοπικών παραγόντων. Αποφάσιζαν, έκριναν, εκτελούσαν δίχως να λογαριάζουν τις διαθέσεις και τις γνώμες των κατοίκων. **Μια φορά και αυτόν τον καιρό, τα πράγματα δείχνουν να αλλάζουν: οι κάτοικοι παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους και αναλαμβάνουν δράση, αναλαμβάνουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Στην πόλη μας, μέχρι αυτή τη στιγμή που διαβάζετε αυτό το κείμενο, έχουν πραγματοποιηθεί ΕΝΝΕΑ ανοιχτές, μαζικές, ζωντανές λαϊκές συνελεύσεις, όπου οι κάτοικοι όλοι μαζί, συλλογικά, προσπαθούμε να μιλήσουμε για όλα αυτά που αποφασίζονται για εμάς χωρίς εμάς, να αποφασίσουμε για τις κινήσεις που πρέπει να κάνουμε προκειμένου να υπερασπιστούμε το συλλογικό συμφέρον της πόλης, και το κυριότερο; Να δράσουμε για τους ελεύθερους χώρους που απειλούνται και που τόσο λείπουν στην Αγία Παρασκευή.**

Μια φορά και έναν καιρό η Αγίου Ιωάννου χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά από τα αυτοκίνητα, τα λεωφορεία των τοπικών γραμμών, τα φορτηγά ανεφοδιασμού των καταστημάτων και τα πούλμαν του κολεγίου. Μια φορά και αυτόν τον καιρό, ο συγκεκριμένος δρόμος απέκτησε και άλλη χρήση: μια αυθόρμητη διαδήλωση της ανοιχτής συνέλευσης πραγματοποιήθηκε το βράδυ της Κυριακής 15-2 προς το da Vinci, μετά το πέρας της πρώτης λαϊκής συνέλευσης που διεξήχθη στο 1ο δημοτικό σχολείο, και μια οργανωμένη, μαζική πορεία, το Σάββατο 14-3 με προορισμό το da Vinci και το Δημαρχείο. Και σε αυτό το σημείο να ανοίξουμε μια παρένθεση: Η πορεία είχε να αντιμετωπίσει διάφορα «εμπόδια»: προπαγάνδα από την πλευρά της αστυνομίας πριν την έναρξή της για πρόκληση επεισοδίων από την πλευρά των διαδηλωτών, κουβέντες σε πηγαδάκια τοπικών παραγόντων για «κουκουλοφόρους που θα παρεισφρήσουν στην πορεία», τυχαία (;) εξαφάνιση δύο πανό από κεντρικά σημεία της πόλης που καλούσαν στην πορεία.

Σαν επιστέγασμα της συκοφάντησης, τοπική εφημερίδα προσκείμενη στον Δήμαρχο αφιέρωσε πρωτοσέλιδα κι έριξε τόνους λάσπης βαφτίζοντας ένα εγχείρημα που δεν υποκινείται από κανέναν ως "αναρχικό κλώνο" και ως εκ τούτου "επικίνδυνο για την δημόσια τάξη"! Τα κατεστημένα συμφέροντα είναι λογικό να θίγονται από τέτοιες ενέργειες και να αντιδρούν με σπασμωδικό τρόπο.

Δυστυχώς για όλους αυτούς, η διαδήλωση των κατοίκων εξελίχτηκε όπως ακριβώς είχε σχεδιαστεί και αποφασιστεί από τις ανοιχτές συνελεύσεις: συνθήματα, παλμός, μοίρασμα κειμένων-πληροφόρηση, μαζική παρουσία... Κλείνει η παρένθεση...

Μια φορά και έναν καιρό, οι κύριοι και κυρίες του δημοτικού συμβουλίου τα έλεγαν ωραία και καλά γύρω από το μεγάλο οβάλ τραπέζι του δημαρχείου χωρίς κανείς να τους «ενοχλεί». Μια φορά και αυτόν τον καιρό, κάτοικοι παρεμβαίνουν στις συνεδριάσεις του δημοτικού συμβουλίου, προκειμένου να απαιτήσουν τη συζήτηση και τη ψήφιση γενναίων αποφάσεων του δ.σ. για το θέμα του «κτήματος Σιστοβάρη». Γνωρίζουν πλέον πως δεν είναι μόνοι τους... εκτός από το φάντασμα του Σιστοβάρη, είναι και οι κάτοικοι εδώ!

Μια φορά και έναν καιρό, υπήρχε ένα ήσυχο (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων) προάστιο, όπου οι κάτοικοι ενδιαφέρονταν μόνο για τα ατομικά τους προβλήματα, και αν τυχόν παρουσιαζόταν κάποιο θέμα στη γειτονιά τους, καλούσαν τους «ειδικούς» ή περίμεναν από τη δημοτική αρχή να βρει λύση. Μια φορά και αυτόν τον καιρό, και στην πόλη μας αλλά και σε άλλες γειτονίες της Αθήνας, οι πολίτες ανακαλύπτουν τη δύναμη της συλλογικής οργάνωσης, ανακαλύπτουν την αξία της συλλογικής διαχείρισης του χώρου και του χρόνου. Αρχίζουν να καταλαβαίνουν πως αυτό που μας λείπει στην πόλη δεν είναι τσιμέντο, γυαλί και ασφαλτος αλλά ελεύθεροι χώροι για συναντήσεις, συζητήσεις, πολιτιστικές δραστηριότητες, παιχνίδια...

Αυτόν τον καιρό, σας καλούμε όλους και όλες στις ανοιχτές μας συνελεύσεις, σας καλούμε να πάρετε μέρος στις ζωές σας, σας προσκαλούμε να συν-αποφασίσουμε, να συν-δημιουργήσουμε, να συν-δράξουμε. Είμαστε ακόμα στην αρχή, έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας, πολλές συζητήσεις να κάνουμε για θέματα που απασχολούν την πόλη μας, πολλές αποφάσεις να πάρουμε για ζητήματα που όλους/ες μας απασχολούν, πολλές κινήσεις διαμαρτυρίας για να διεκδικήσουμε το αυτονόητο: οι δημόσιοι χώροι ανήκουν σε όλους/ες μας.

Μια φορά και κάθε φορά, έναν καιρό και κάθε καιρό, τίποτα δεν είναι αδύνατο όταν συζητάμε, αποφασίζουμε και δρούμε συλλογικά! Οι λαϊκές μας συνελεύσεις είναι ανοικτές στην κάθε άποψη, στην κάθε ιδέα, στην κάθε πρόταση. Οι δημόσιες παρεμβάσεις μας και κινητοποιήσεις θα πετύχουν πολύ πιο σημαντικά πράγματα όταν αγκαλιαστούν από περισσότερους κατοίκους. **Η πόλη μπορεί να αλλάξει, αν την αλλάξουμε εμείς...**

Ανοιχτή συνέλευση κατοίκων Αγίας Παρασκευής

anoixtisynelaysiagparaskevis.blogspot.com